

TAKİP

Ekrem Sakar

- Ben bir kelimeyim. Kelime nasıl olur da konuşur demeyin. Sınırım size bir öykü okuduğunuzu hatırlatmak zorunda değilim. Buna harcayacak vaktim de yok. Zira oldukça sıkıntılı bir dönemden geçiyorum. Neden mi? Eskiden bir ağırlığı olan, önemli ve ciddi cümlelerin içinde geçen bir sözcükken bugün el âlemin ağzına sakız olduğum için. Nasıl mı? Bundan 10 yıl önce polisin hırsız takip ettiğinden bahsedilirken, bir düşünürün takipçilerinin bulunduğundan söz edilirken ya da adres tarif edilirken “Bu yolu takip et.” denildiğinde zikredilirdim. Şimdilerde beni ve türdeşim olan diğer kelimeleri hoyratça kullandığınız; sosyal medya adını verdiğiniz mecrada çoluk çocuk, yediden yetmişe birçok kişi “hesabımı takip edin”, “takipçi kasmak lazım”, “takibe takip” gibi laflarla beni dillerine doladılar. Şimdi ben dert yanmayayım da hangi sözcük yansın?

Tahammül edemediğim bir başka şey, birinci dereceden akrabam olan *Mütekaip*'in böyle bir sorun yaşamaması. Zatıalileri; hâlâ eski kitaplarda, yüce mertebelerini muhafaza ediyorlar. “O Arapça kökenli bir sözcük olduğu içindir.” demeyin sakın. Onunla alakası yok çünkü ben de Arapça kökenliyim. Ayrıca bunda utanılacak bir şey olduğunu da düşünmüyorum. Türkçede ilk hecemde bulunan ayın harfi çitlanmadığı, ikinci hecem kısa okunduğu ve sonumda yer alan “b” ünsüzü “p” olarak telaffuz edildiği için kendimi Arapçaya olduğu kadar Türkçeye de mensup sayıyorum. Ana dilinizde neden böyle değiştiğimi de anlatırdım anlatmasına ama canınız sıkılır da bana kulak vermeyi -beni okumayı da diyebiliriz- bırakırsınız diye korkuyorum. Hasılıkelam beni Türkçe olmamakla itham edenler halt etmişler! Biz sözcükler; dilden dile gezerken de-

gişebiliriz, cümle içinde bağlama göre farklı manalarda kullanılırız fakat dildeki yerimizi muhafaza ettiğimiz müddetçe özümüzü ve saygınlığımızı korumuş sayılırız.

Bazen diğer kelimelerden kimileri “Çok da üzülecek bir şey yok, ya tamamen dilden düşseydin, hâline şükretmelisin.” diye beni avutmaya çalışıyorlar. İnanın dostlarım, böyle ucuzlayacağıma dilden düşüp arkaik bir nitelik kazanmayı yani tarihe karışmayı tercih ederim. Hiç olmazsa tarihî bir metin ya da kitabe okuyan kimseler, kalın sözlüklerini açıp beni ziyaret ederler zaman zaman; bu da bana yeter de artar. Üstelik bizim kelime kabristanı olarak tesmiye ettiğimiz tarihî bir sözlüğün içinde, huşu içerisinde dinlenmenin nesi bu kadar kötü? Size sormuyorum bunu fakat diğer sözcüklere sordum. “Zaten hepimizin yolu bir gün oraya düşmeyecek mi?” dedim. Hepsi kem küm ediyorlar.

Geçenlerde tertip edilen kelimeler arası istişare toplantısında, sözcükler olarak sosyal medya yüzünden içinde bulunduğumuz ahval ve şerait üzerine bir konuşma yapmıştım. Konuşmadan sonra yanıma *Beğeni* geldi. Bana, “Yarın seni unuturlar, yerini başka bir şey alır, bu kadar üzülme.” dedi. “Bu nasıl mümkün olabilir, artık bir sosyal medya terimi hâline geldim.” diye karşılık verdim. “Ben de öyle düşünüyordum.” dedi ve devam etti.. “Sonra zamanla yerimi favlamak, layklamak gibi ne idüğü belirsiz, bizim adamdan sayıp kelimeler arası istişare toplantısına davet etmeye layık bulmadığımız kökensiz kelimeler aldı. Onların sayesinde ben de iptizale uğramaktan bir nebze olsun kurtuldum.” Ben de böyle saadete erer miyim acaba?

Çok uzattıysam lütfen kusuruma bakmayın. Bugüne kadar duygu ve düşüncelerinizi ifade etmenize yardımcı olduğum için üzerinizde az da olsa hakkım olduğuna inanıyorum ve bunun mukabilinde sizden tek bir istirhamım var: Beni fuzuli yere kullanmayın.